

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 14 lutego 2018 r.

Poz. 984

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIIL.4131.1.89.2015 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 3 grudnia 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1515), w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2015 poz. 199 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miejskiej w Czechowicach-Dziedzicach nr XV/114/15 z dnia 27 października 2015 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru Gminy Czechowice-Dziedzice położonego w rejonie Osiedla „Czechowice Górne”, w części dotyczącej poniższych zapisów:

- § 7 ust. 2 pkt 1 lit. a - w brzmieniu: *określonych w „planach urzędzenia lasu” jako lasy;*
- § 10 pkt 3 lit. d - w brzmieniu: *w projektach budowlanych dróg, dla odcinków przebiegających terenami o znacznych spadkach, obowiązek zastosowania odpowiednich zabezpieczeń i odwodnień skarp, które powstaną z podcięcia zboczy;*
- § 26 ust. 3 pkt 2 - w brzmieniu: *drogi wewnętrzne.*

UZASADNIENIE:

Rada Miejska w Czechowicach-Dziedzicach w dniu 27 października 2015 r. podjęła uchwałę nr XV/114/15 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru Gminy Czechowice-Dziedzice położonego w rejonie Osiedla „Czechowice-Dziedzice”.

W dniu 3 listopada 2015 r., stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zwanej dalej: *ustawą o planowaniu*), przekazano organowi nadzoru wymienioną na wstępie uchwałę wraz z załącznikami, w celu zbadania jej zgodności z przepisami prawa. Pismem z dnia 25 listopada 2015 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z istotnym naruszeniem art. 4 ust. 1 oraz 15 ust. 1 i 2 ustawy o planowaniu, art. 3 ustawy o lasach, w związku z art. 7 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 909) oraz § 25 ust. 1, w związku z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej (Dz. U. Nr 100, poz. 908).

W § 7 ust. 2 pkt 1 lit. a kwestionowanego planu, w zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, dla zachowania równowagi przyrodniczej i ochrony walorów krajobrazowych ustalono nakaz utrzymania terenów zieleni między innymi *określonych w „planach urzędzenia lasu” jako lasy*. Istotnie, stosownie do art. 20 ust. 1 ustawy o lasach, w miejscowych planach zagospodarowania

przestrzennego uwzględnia się ustalenia planów urządzenia lasu, jednak uwzględnienie to winno dotyczyć granic i powierzchni lasów. Gmina spełniła powyższe poprzez wyznaczenie terenów lasów. Wyżej cytowane ustalenie winno się więc odnosić do wyznaczonych w planie terenów.

Przepisy planu – jego nakazy i zakazy, powinny być jednoznacznie powiązane z rysunkiem planu. Niedopuszczalne jest, w takim wypadku, odwołanie się do innego dokumentu takiego jak plan urządzenia lasu. Co więcej, to plan urządzenia lasu określa cele, zadania i sposoby prowadzenia gospodarki leśnej na terenie objętym tym planem.

Podobne uchybienie nastąpiło w § 10 pkt 3 lit. d, gdzie dla obszarów osuwisk nieaktywnych i terenów zagrożonych ruchami masowymi, przy realizacji obiektów budowlanych, ustalono w *projektach budowlanych dróg, dla odcinków przebiegających terenami o znacznych spadkach, obowiązek zastosowania odpowiednich zabezpieczeń i odwodnień skarp, które powstaną z podcięcia zboczy*. Należy zauważyć, że mimo, iż plan miejscowy jest dokumentem, który wpływa bezpośrednio na inwestycje, a więc również na projekt budowlany, gmina nie ma kompetencji do ustalania co winno być objęte zakresem opracowania projektu budowlanego. Zakres projektu budowlanego określa rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego z dnia 25 kwietnia 2012 r. . Zgodnie natomiast z art. 4 ust.1 ustawy o planowaniu, określającym władztwo planistyczne gminy, w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego następuje: ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy, zaś w art. 15 ust. 2 i 3 ustawy o planowaniu, ustawodawca w sposób enumeratywny wymienia materię mogącą podlegać regulacji w planie miejscowym.

Interpretacja przepisów planu następuje - na przykład - na etapie uzyskiwania pozwolenia na budowę i dokonywana jest przez organy administracji architektoniczno-budowlanej. Wprowadzony nakazy i zakazy powinny konkretyzować postępowanie podmiotów zobowiązanych przepisami planu do określonych działań. Nie jest możliwe wyegzekwowanie obowiązku, jeżeli został on nałożony w sposób nieprecyzyjny i niejasny. Nie wiadomo bowiem, jak ma zachować się inwestor, żeby spełnić „obowiązek zastosowania odpowiednich zabezpieczeń”, ani kiedy organ administracji architektoniczno-budowlanej ma uznać, że proponowane przez inwestora rozwiązanie spełnia powyższy wymóg.

Użycie pojęć niejasnych w akcie prawa miejscowego narusza zasady techniki prawodawczej, ustanowione rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej (Dz. U. Nr 100, poz. 908), a to - § 25 ust., w związku z § 143 załącznika do tego rozporządzenia, w brzmieniu: *przepis prawa materialnego powinien możliwie bezpośrednio i wyraźnie wskazywać kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować (przepis podstawowy)*.

Ponadto, w § 26 ust. 3 pkt 2 ustaleń planu dla wyznaczonych w nim terenów lasów niepaństwowych dopuszczono drogi wewnętrzne. Mimo, iż drogi wewnętrzne nie stanowią dróg publicznych, w rozumieniu ustawy o drogach publicznych, ich lokalizacja wymaga wydzielenia z terenów lasów.

Warto zauważyć, że lasem, w rozumieniu art. 3 ustawy o lasach, jest grunt pokryty roślinnością leśną, oraz grunt przejściowo jej pozbawiony, przeznaczony do produkcji leśnej lub stanowiący rezerwat przyrody lub wchodzący w skład parku narodowego albo wpisany do rejestru zabytków, jak również - grunt związany z gospodarką leśną, zajęty pod wykorzystywane dla potrzeb gospodarki leśnej: budynki i budowle, urządzenia melioracji wodnych, linie podziału przestrzennego lasu, drogi leśne, tereny pod liniami energetycznymi, szkółki leśne, miejsca składowania drewna, a także wykorzystywane na parkingi leśne i urządzenia turystyczne. W myśl art. 7 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, po uzyskaniu zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne. Wobec powyższego nie ma możliwości dopuszczenia dróg wewnętrznych na terenach lasów, możliwa jest natomiast lokalizacja dróg leśnych co wynika wprost z cytowanych wyżej przepisów.

Powyższe uchybienia naruszają art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, stanowiący że: *Organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów*.

Wyżej przedstawione przekroczenie kompetencji oraz naruszenia zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z art. 28 ustawy o planowaniu, winny skutkować uchyleniem uchwały w całości lub w części, zależnie od tego, czy plan miejscowy po uchyleniu ustaleń naruszających

prawo będzie spełniał wymogi zawarte w art. 15 ust. 2 i 3 tej ustawy określających jego niezbędny zakres. Zdaniem organu po uchyleniu wyżej przytoczonych ustaleń przedmiotowa uchwała będzie spełniała wymogi ustawowe w niezbędnym zakresie. Mając na uwadze powyższe, stwierdzenie nieważności uchwały w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała